

ЧИЧО МИЧО ЗА ПЪСТЪРВА

Лѣтна пладня. Слѣнцето пали

И гори нивята
Подъ крушака се събрали
На сѣнка стадата.

Чичо Мичо мулетаря
Стегна мрежа гжста,
Стадо докле се отмаря —
За пѣстърва тлѣста.

Вчера хвана три шарана,
Снощи — сомъ три очи,
Днеска рано се накани
Къмъ вира дѣлболи.
Попъ Матейко отъ Кошава
Чака тежки гости —
Съсъ какво ще ги гоцава
Презъ Петрови пости!

— Чичо Мичо, опустѣло!
Донеси пѣстърви,
Нали, божемъ, си вѣвъ село
Риболовецъ първи!

Чичо Мичо бързо скочи,
Други да превари —
И къмъ буйното поточе
Напрѣко удари.

* * *

Чичо Мичо мулетаря
Вечъ въ рѣката плува
Стадо кротко се отмаря
И сладко сънува.

Ненадейно—за зла врага! —
Двамина юнаци
Изкочиха изъ оврага,
Боси, безъ калпаци.

Гого Гасинъ е едина,
Другия — Бърборко —
Внучитѣ на Крива Мина
И на Райкинъ Зорко.

Цѣло село ги познава —
Пакостници стари,
Знаятъ ги добре въ Кошава
Всичкитѣ падари,

Чичо Мичо мулетаря
И лѣте и зиме
Съсъ умраза изговаря
Гоговото име.